

presupponit tamē grossō modo quādā obligatiōnē, vt per scribētēs in d.l.j. ff. de iuris om̄iu. sed potius oritur à quadā cōsiderat, atque iuris benignitatē, vt l. quod si ephesii ff. de eo quod. cer. loc. tradit Gomes. Intra in prin. tit. Curt. in d.l.j. arque Dec. in c. ex epistolā nu. 2. de prob. Et hēc dixisse sufficiat pro evidētiā huius rit. nostrī atque eorū, quā in eo dictū sumus. Nunc superēt, vt ad rubrīcā accedamus & loco cōtinuationis inspiciamus an rubricarū continuatio sit facienda, vel pōtius materiē subordinatio, tā differentiatam faciunt doc. inter subordinatiōnē, & cōtinuationē. Nā Rip. in rub. ff. si cert. pet. diffinit cōtinuationē, vt supra demonstrāti. Deinde diffinit, sed describit subordinationē, id que sentit. Lud. & Alcia. in rub. ff. de leg. j. que differentia modica est iudicio meo, vt patet ex his quā dicit Cag. in rub. ff. de reg. ut. quāntū non videtur facienda differentia inter cōtinuationē, & subordinationē, quamquam illi, qui materias coniungunt diuerso vocabulo vtrant scilicet subordinationē, quia idem est, quod cōtinuare licet aliud cōtinuent, quām rubricas & quoniam in hac, q. alios repertiam scriptis hic scrib. ideo eis locum dabo. * Ang. Are. circa hoc, quod quātitur an sit facienda cōtinuatio rubrīcā, vel materia subordinatio. tā cōm. est opin. quod rub. sit facienda cōtinuatio. * Ias. iuxta tex. vulgarē in l.j. ff. de stat. hom. & l. cum de lanionis. §. Aūnā. ff. de fund. instru. ibi quibūque primis proxima copulata procedunt. * Ozerius ista nēmē est cōmuniſ opinio his duobus medijs primum fundata. Ego autem pro ea fundāda adduco tex. in prin. suprā de leg. vbi Imperator ait superēt, vt de leg. discipiamus, que pars iuris extra. propositam quidēm materiam videtur, & reddit rationē, quare videatur extra. propositam materiā, ibi nō loquimur & c. deinde assignar rationē, per quam monstrat materiam illam de leg. esse conformem ad p̄cedentem, & per consequēns titulum ibi esse recte situatum. Si igitur tituli non essent cōtinuandi, frusta Imperator posuisset rationē dubitandi, per quam non videatur titulus ille bene situatus & deinde rationē decidi per quam demonstrat titulum illum bene situatum. Item pro hac communī opinione facit tex. in l.j. §. quartus. C. de vete. iur. enuc. vbi Imperator corrīgēdo antiquitatem, quā posuerat quosdam titulos in locis multum distantiib. & de viis congregando, & ponendo eos in locis magis aptis assignat rationē, quia ea, que de eodem penē loquuntur, opus est in cōfinio ponere. tā Quinto facit id, quod à Bart. traditū est in l.j. ff. de confit. tut. quod valet argumentum ab ordine titulorū, ergo dicendum est, quod ordo titulorū necessario intrēdus & requirendus est. * Misfingerus idē sentio. * Benincasa Iaso. Crispus, & Aluarus in rub. ff. de leg. j. dicunt hanc opinionem cōmuniſ ēſſe & vulgarem idem testatur. Iacobus de Nigris in rub. ff. si certum pet. & Caga. in d. rub. ff. dc reg. iur. & vbiique hoc clariſsimū est, tamen non defuit, qui contrarium teneant & his medijs facile respondant. tā * Iason ex dīctis Bal. in l. Gallus in prin. ff. de liber. & posthumis. colluntur prima duo media. illud de l. secunda, & aliud de §. Aīnam. scilicet quod illa iura non probant de necessitate facienda cōtinuationem rubricarū, sed ad bene esse, vt quibūque primis proxima copulata procedant. * O-

T. de action.

serius, sed ad hoc potest replicari, quod §. Aīnam hoc nō dīcat, sed simpliciter p̄cipiat quod primis proxima copulata procedant. Cum ergo iurecon. p̄cipiat dicendum est, quod non sit ad bene esse, sed de necessitate, quia legum p̄cepis ex necessitate sumus astricti, l. non dubium. C. de leg. * Ben. si ex verbis, atque ex sensu illius, §. posset colligi, quod iureconf. p̄cipiceret, vbique hac replicatio posset admitti, sed ille text. simpliciter dicit, quod si instrōto fundo legato veniret Ahenum, venirent quoque vrce, quibus aqua in Ahenum mittitur ac deinceps alia, quā coniuncta sunt his instrumentis, cum ergo ille text. simpliciter loquatur, non possumus intelligere, quod 234 p̄cipiat tā quia credo quod scias quod legis virtus sit imperare, vetare, permittere, & punire can. omnis. 3. dīct. l. legis virtus. ff. de leg. Ideo cur potius de p̄cipiendo, quām de aliis volumis illūm textum intelligere, imō magis ille tex. est intelligendus, quod permittat posse dicere, quod licet ille tex. exp̄st̄e non p̄cipiat, tamen tacitē hoc videtur facere, quia omnis lex dicitur p̄cipere, & hinc est, quod p̄ceptum appellatur l. j. ff. de leg. & tali p̄cepto omnes decet obedire, vt ibi dicitur, quia respondeo, quod certē sumus astricti obedire his, quia in modum p̄cepti sunt, vel simili: & non in omnibus, quia his, quā in modum consilij traditae sunt, nō alstringimur obedire ca. quisquis. 24. q. i. & dīcto, quod ibi tex. exp̄st̄e p̄cipieret, nihilominus, non probaret, cōmūnem 235 opinione tā nam cōmuniſ opinio est, quod omnes tituli coniungantur, & cōtinētur, quoniam ille tex. non probat, quod omnia instrumēta simul coniungantur, sed tantum illa, quā pertinet ad Ahenū & cū aliis sint disiuncta, sed cōmuniſ opinio non vult, quod tantum tituli de una materia coniungantur vt pone de testamentis, adeo quod durante materia testamentorum coniungantur illi tituli, & ea finita illos cum titulis sequentis materiā non sit necesse coniungere, sed volunt, quod omnes generaliter in quacunque materia simul coniungantur, adeo quod ultimus vnius materia coniungatur cum primo sequenti materia. * Ozerius, & quātenus dicitur, 236 quod tā lex secunda de stat. hom. videtur innuere, quod non sit facienda de necessitate cōtinuatio rubricarū sed ad bene esse, ex eo quod text. dīcto cit, vt res patitur dicemus. * Beni. tā dīctio vt denotat modum l.j. & iij. C. de his quā sub mod. vbi Glo. Bart. in l. a testatore, & in l. quibus diebus. §. Termitius. ff. de cond. & demon. Bal. in auc. cui relictū circa finē. C. de iud. vid. coll. & in l. cum res. C. de don. Bar. in l. si duo. §. arbitrorum. ff. pro socio, & in l. licet ff. vt leg. nom. cau. Alexā. in l. si absenti. §. si possēs. ff. de acq. poss. Iason in l. Tītio nu. 9. & nu. 15. ff. de leg. j. Ioan. Anib. l. in rubrica. ff. de vſuc. nu. 17. Feli. in e. cū Ioan. in prin. de fide instr. Paul. de castro in l. cū pater §. Tītio. in fi. ff. de leg. iij. Aret. in l. ita stipulatis nu. 4. ff. de verb. obli. & modus est moderatio quadā rei, vt tradit Bar. in d. §. Termitius. Fortu. Garg. in Liu. risgentium. in prin. nu. 3. ff. de pact. Igitur in d. l. secunda videtur importare modum, & sic moderari illud dictum, quod sit fiat cōtinuatio rubricarū, vt res patitur, scilicet quando res pati- 237 tur. tā Præterea dīctio vt videtur importare conditionem l. a testatore. ff. de conditionib. & demonstration. vt videmus in contractu in no-